

Но защото количество-то и качество-то на бѣляци-тѣ, спорядъ които единъ предметъ може да се упознае за *сжщы*, не сѣ всякога еднакви но 1) или всички-тѣ сѣ помежду си еднакви; или пѣкъ по многото, или по малкото сѣ такива: за това законъ сжщности се подраздѣля на *законъ съвършенной и несъвършенной сжщности*. При това, горѣреченни-тѣ бѣляци могатъ да бѣдѣтъ 2) или *най близки и вѣнкашни*, или 3) *по ошдалечени и вѣшрешни*. Спорядъ това, законъ сжщности се подраздѣля ёще на *законъ вѣншной и вѣшрешной сжщности*.

За да може нѣкой да упознае ползѣ-тѣ закона сжщности, трѣба да си напомнимъ че много человекъ има, които, като приказватъ или пишѣтъ за нѣкой случай, или за нѣкоя работа; не си излагатъ мислы-тѣ чинно и систематически; но туку прибѣгватъ отъ единъ предметъ на други, и — ту размѣсятъ онова щото хортуватъ съ друго несвойственно и неприлично нему; ту пѣкъ оставятъ разказванье-то и описванье-то на нѣкой ёще непонятенъ предметъ, или неискаранъ случай, и забиратъ да приказватъ за друго нѣщо.

Забѣлежка 10) За такива хора казватъ Българитѣ въобще че иматъ „*една размѣшенна глава*“ и тѣе хора съгрѣшаватъ противъ законъ сжщности. Но ако такива хора се изучатъ и се образуватъ добрѣ; то разумѣва се, че они не ще съгрѣшаватъ вѣчь, или поне твѣрдѣ малко противъ тойзи законъ. —

И тѣй, законъ сжщности служи да спира разумъ-тѣ, когато онъ се приготва да мисли за нѣкой предметъ и го поучява да се спира на него и да го мисли като единъ *шакѣвзи*, и постоянно да го мисли като центръ, около когото е длѣженъ да се вѣрти мислянье-то му; и тѣй да може да приготви едно поприще за дѣятелность-тѣ на други-тѣ закони. Слѣ-